Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2019. gada 24. septembrī*

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā ir attēlots motorizēts velosipēds – Agrāks Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāls raksturs – Atšķirīgs kopējais iespaids – Informēts lietotājs – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Regulas Nr. 6/2002 6. pantam atbilstīga interpretācija – Agrākās valsts nereģistrētās trīsdimensiju preču zīmes izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Ar autortiesības reglamentējošiem dalībvalsts tiesību aktiem aizsargāta darba neatļautās izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkts

Lietā T-219/18

Piaggio & C. SpA, Pontedera (Itālija), ko pārstāv *F. Jacobacci*, *B. La Tella* un *B. Lucchetti*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *L. Rampini* un *J. Crespo Carrillo*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, Taižou [*Taizhou*] (Ķīna), ko pārstāv *M. Spolidoro*, *M. Gurrado*, *S. Verea* un *M. Balestriero*, advokāti,

par prasību, kas celta par *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2018. gada 19. janvāra lēmumu lietā R 1496/2015-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Piaggio & C* un *Zhejiang Zhongneng Industry Group*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*], tiesneši S. Papasavs [*S. Papasavvas*] un O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente),

sekretārs: E. Hendriks [*E. Hendrix*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 30. martā,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 9. jūlijā,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 9. jūlijā,

pēc 2019. gada 27. februāra tiesas sēdes,

ņemot vērā 2019. gada 30. aprīļa rīkojumu par mutvārdu procesa atsākšanu,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdoto rakstveida jautājumu un atbildes uz šo jautājumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2019. gada 16. un 17. maijā,

ņemot vērā 2019. gada 20. maija lēmumu par mutvārdu procesa pabeigšanu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2010. gada 19. novembrī persona, kas iestājusies lietā, *Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (*EUIPO*) iesniedza Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktais dizainparaugs sešos rakursos ir attēlots šādi:

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 41.–43. pantu persona, kas iestājusies lietā, savā reģistrācijas pieteikumā ir atsaukusies uz prioritātes tiesībām attiecībā uz apstrīdēto dizainparaugu, pamatojoties uz agrāku šā paša dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, kas iesniegts kompetentajai Ķīnas iestādei 2010. gada 13. jūlijā.

4 Preces, kurās ir paredzēts ietvert apstrīdēto dizainparaugu, ietilpst 12-11. klasē atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu un atbilst šādam aprakstam: "mopēdi; motocikli".

5 Preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2010. gada 23. novembrī *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 2010/265. Dizainparaugs tika reģistrēts ar numuru 1783655-0002, reģistrācijas datumu 2010. gada 19. novembri un prioritāti uz 2010. gada 13. jūliju.

6 2014. gada 6. novembrī prasītāja *Piaggio & C. SpA*, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 52. pantu, iesniedza *EUIPO* pieteikumu par dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz šī sprieduma 4. punktā minētajām precēm.

7 Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir bijis pamatots ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b), e) un f) apakšpunktā paredzētajiem pamatiem.

8 Pirmkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto spēkā neesamības pamatu prasītāja pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu norāda, ka apstrīdētajam dizainparaugam neesot novitātes un individuālā rakstura šīs regulas 5. un 6. panta izpratnē. Savu uzskatu pamatojumam prasītāja izvēlējusies agrāko komercializēto dizainparaugu ar nosaukumu "Vespa LX" (turpmāk tekstā – "agrākais dizainparaugs"), kura nodošanu atklātībā tā pierādījusi ar specializētajos žurnālos – žurnāla *Motociclismo* 2005. gada maija numurā, žurnāla *In sella* 2005. gada aprīļa numurā un žurnāla *City-X* 2009. gada jūnija numurā – ievietotājiem attēliem. Šie attēli un tiem pievienotās norādes ir atspoguļoti zemāk:

9 Prasītājas ieskatā, apstrīdētais dizainparaugs esot būtībā identisks agrākajam dizainparaugam un radot tādu pašu kopējo iespaidu kā pēdējais minētais, kas deva iespēju izslēgt novitāti un individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. panta izpratnē.

10 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu prasītāja norāda, ka motorollera forma, kurā bija paredzēts ietvert agrāko dizainparaugu, arī ir bijusi aizsargāta ar Itālijas likumu kā nereģistrēta trīsdimensiju "fakta preču zīme", kas Itālijā izmantota kopš 2005. gada (turpmāk tekstā – "agrākā preču zīme"). Prasītājas ieskatā, šī preču zīme ir ieguvusi augsto atšķirtspēju izmantošanas rezultātā, ciktāl motorollera trīsdimensiju formas atšķirīgās pazīmes, kuru tā aizsargā, esot būtībā palikušas nemainīgas kopš prasītājas veiktās motorollera "Vespa" izveides un pirmreizējās laišanas tirgū, kas aizsākas 1945. un 1946. gadā. Prasītājas ieskatā, attiecīgās atšķirīgās pazīmes esot šādas:

– X veida forma starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa, kas attēlota šādi:

– apgrieztā Ω forma starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu, kas attēlota šādi:

– vēja aizsargs bultas formā, kas attēlots šādi:

11 Prasītāja apgalvo, ka tā esot iesniegusi pierādījumu par agrākās preču zīmes vispārzināmu izmantošanu un par sajaukšanas iespēju konkrētās sabiedrības daļas uztverē, ko rada apstrīdētais dizainparaugs ar agrāko preču zīmi.

12 Treškārt, attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteikto spēkā neesamības pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais dizainparaugs esot aizsargāts ar Itālijas un Francijas autortiesībām. Prasītājas ieskatā, agrākais dizainparaugs kā jaunrade esot bijis nepamatoti izmantots apstrīdētajā dizainparaugā.

13 Ar 2015. gada 23. jūnija lēmumu Anulēšanas nodaļa atzina, ka apstrīdētais dizainparaugs esot bijis novitāte Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 5. pantu, izpratnē. Pamatojoties uz agrāko dizainparaugu, tā katrā ziņā apmierināja pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu, norādot, ka tam nebija individuāla rakstura

Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 6. pantu, izpratnē. Ciktāl tā secināja, ka apstrīdētais dizainparaugs bija spēkā neesošs Regulā 6/2002 paredzētā šī nosacījuma tā aizsardzībai neievērošanas dēļ, Anulēšanas nodaļa uzskatīja, ka nebija nepieciešams pārbaudīt citus prasītājas norādītos spēkā neesamības pamatus, proti, tos, kas paredzēti minētās regulas 25. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā.

14 2015. gada 27. jūlijā persona, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu, iesniedza *EUIPO* sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

15 Ar 2018. gada 19. janvāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas trešā padome atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Būtībā vispirms tā norādīja, ka atšķirības starp aplūkotājiem dizainparaugiem esot pietiekamas, lai izslēgtu secinājumu par to, ka apstrīdētajam dizainparaugam neesot novitātes attiecībā uz agrāko dizainparaugu Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 5. pantu, izpratnē. Tad, pretēji Anulēšanas nodaļai, tā secināja, ka apstrīdētajam dizainparaugam esot bijis individuāls raksturs Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 6. pantu, izpratnē. Šajā ziņā Apelācijas padome norāda, pirmkārt, ka atšķirības starp aplūkotājiem dizainparaugiem esot bijušas vairākas un pietiekami raksturīgas un, otrkārt, ka apstrīdētais dizainparaugs tā informētam lietotājam rada atšķirīgu kopējo iespaidu nekā tas, kas rodas, apskatot agrāko dizainparaugu. Visbeidzot, īstenojot Anulēšanas nodaļas kompetenci Regulas Nr. 6/2002 60. panta izpratnē, Apelācijas padome lēma par diviem citiem prasītājas norādītiem spēkā neesamības pamatiem Anulēšanas nodaļā, proti, tiem, kas paredzēti minētās regulas 25. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā. Tādējādi, pirmkārt, tā secināja, ka agrākā preču zīme nebija izmantota apstrīdētajā dizainparaugā galvenokārt acīmredzamo to stila atšķirību dēļ un agrākās preču zīmes konkrētās sabiedrības daļas augsta uzmanības līmeņa dēļ un ka līdz ar to Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētais spēkā neesamības pamats nebija jāpiemēro. Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu Apelācijas padome uzskatīja, ka apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamība Itālijas un Francijas autortiesību likumu pārkāpumu dēļ nebija pamatota, ciktāl agrākais dizainparaugs kā jaunrade nebija izmantots apstrīdētajā dizainparaugā, jo to izskats un radītais iespaids bija dažādi.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

16 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to atzīt apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu;

– piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus procesā Apelācijas padomē saskaņā ar Vispārējas tiesas Reglamenta 190. pantu;

– piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

17 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– atzīt apstrīdētā dizainparauga spēkā esamību;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

19 Vispirms, ņemot vērā to, ka "atzīt dizainparauga spēkā esamību" nozīmē noraidīt prasību, ir jāuzskata personas, kas iestājusies lietā, otrais prasījums par tādu, ar kuru būtībā tiek lūgts noraidīt prasību (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 13. decembris, *Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket* ("APAX"), T-58/16, nav publicēts, EU:T:2016:724, 15. punkts).

20 Pamatojot prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus: attiecīgi, pirmais par Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 6. pantu, pārkāpumu, otrais – par šīs regulas 25. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpumu un trešais – par tās pašas regulas 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 6. pantu, pārkāpums

21 Pirmajā pamatā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 24.–26. punktā Apelācijas padome esot kļūdaini secinājusi, ka tā esot atzinusi pilnīgu identiskuma neesamību starp aplūkotājiem dizainparaugiem un ka atšķirības starp tiem nevarētu tikt kvalificētas kā "mazsvarīgas detaļas".

22 Prasītāja arī norāda, ka Apelācijas padome esot pieļāvusi kļūdas Regulas Nr. 6/2002 6. pantā paredzēto principu interpretācijā un piemērošanā, lai gan, ņemot vērā agrāko dizainparaugu, apstrīdētajam dizainparaugam neesot bijis individuāla rakstura šīs tiesību normas izpratnē.

23 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus kopumā.

24 Jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēts, ka Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai gadījumā, ja tas neatbilst šīs pašas regulas 4.–9. panta prasībām.

25 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punktu dizainparaugs ir aizsargāts kā Kopienas dizainparaugs, ja tas ir jauns un tam ir individuāls raksturs.

26 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5. pantam, dizainparaugs ir jauns, ja pirms tā nav nodots atklātībā tam identisks dizainparaugs. Dizainparaugus uzskata par identiskiem, ja to iezīmes atšķiras tikai nebūtiski.

27 Vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 24.–26. punktā ietvertie konstatējumi tika formulēti Apelācijas padomes veiktā apstrīdētā dizainparauga apgalvotās novitātes neesamības pārbaudes ietvaros Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar minētās regulas 5. pantu, izpratnē. Kā prasītāja apstiprināja tiesas sēdē, tā savas prasības pamatojumā nebija atsaukusies nedz uz minēto tiesību normu pārkāpumu, nedz arī uz kļūdu, ko Apelācijas padome bija pieļāvusi apstrīdētā dizainparauga novitātes vērtējumā, atzīstot identiskuma neesamību starp aplūkotājiem dizainparaugiem. Turklāt prasītāja šī pamata ietvaros, kas attiecas uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar minētās regulas 6. pantu, pārkāpumu, nevar pamatoti apstrīdēt apstrīdētā lēmuma 24.–26. punktā ietvertos Apelācijas padomes vērtējumus, kas attiecas uz apgalvoto apstrīdētā dizainparauga novitātes neesamību šīs pašas regulas 5. panta izpratnē.

28 Attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu, pirmkārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu reģistrētajam Kopienas dizainparaugam ir individuāls raksturs, ja vispārējais iespaids [kopējais iespaids], ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopējā iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai, ja tiek izvirzīta prioritāte, pirms prioritātes datuma.

29 Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta itāļu valodas versijā papildus norādīts, ka kopējais iespaids, ko dizainparaugam ir jārada, lai tas tiktu uzskatīts par tādu, kam ir individuāls raksturs, ir "būtiski" jāatšķiras no tā, kas rodas informētam lietotājam par katru dizainparaugu, kas ir darīts pieejams sabiedrībai.

30 Jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas vienveidīgas interpretācijas dēļ, ja tās teksts dažādu valodu versijās atšķiras, attiecīgo tiesību normu interpretē, ņemot vērā tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ietilpst, kontekstu un mērķi. Turklāt, lai interpretētu Savienības tiesību jēdzienu, ir nepieciešams salīdzināt tā valodu versijas (skat. spriedumu, 2015. gada 23. decembris, *Firma Theodor Pfister*, C-58/15, nav publicēts, EU:C:2015:849, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Starp visiem aktiem, kas izstrādāti procesā, kā rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 6/2002, Komisijas iesniegtajā pirmajā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Kopienas dizainparaugiem (OV 1994, C 29, 20. lpp.) visās valodu versijās bija ietverts precizējums "būtiskā veidā" tās 6. panta 1. punktā. Pēc Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinuma par "priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Kopienas dizainparaugiem (OV 1994, C 388, 9. lpp.), kurā bija norādīts, ka jēdziena "būtiskā veidā" ietekme bija izslēgt vairāku dizainparaugu paredzamo aizsardzību, it īpaši tekstila dizainparaugus, un ka līdz ar to bija piedāvāts to izlaist, šīs precizējums tika izņemts no Komisijas iesniegtā grozītā priekšlikuma Padomes Regulai (EK) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2000, C 248 E, 3. lpp.) visās tās valodu versijās, izņemot versiju itāļu valodā. Šī atšķirība šīs tiesību normas tekstā tika atstāta grozītā priekšlikumā Padomes Regulai (EK) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2001, C 62 E, 173. lpp.) itāļu valodā tāda, kādu to beigās arī pasniedza Komisija.

32 Turklāt no Regulas Nr. 6/2002 pastāvošo dažādu valodu versiju, it īpaši tās 6. panta 1. punkta formulējuma, salīdzinājuma visās valodu versijās, izņemot itāļu, minētās regulas 6. pantā tika paredzēts, ka reģistrētajam Kopienas dizainparaugam ir individuāls raksturs, ja vispārējais iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopējā iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai.

33 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka precizējums "būtiskā veidā", kas ietverts Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punktā tikai vienā no pēdējās minētās valodu versijām ir acīmredzami neveiksmīgi palicis likumdošanas procesā pirms šīs regulas pieņemšanas.

34 Līdz ar to Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkts ir jālasa un jāpiemēro atbilstoši, pirmkārt, tā teksta formulējumam, kā tas norādīts šī sprieduma 32. punktā un izriet no Regulas Nr. 6/2002 pašlaik pastāvošo vairāku valodu versijām, izņemot versiju itāļu valodā, un, otrkārt, minētās tiesību normas vienveidīgai un no valodu versijas neatkarīgai interpretācijai, kas sniegta judikatūrā.

35 Šajā nolūkā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 6. pantā paredzētais nosacījums pārsniedz šīs regulas 5. pantā paredzēto nosacījumu, informētam lietotājam radītais atšķirīgais kopējais iespaids minētā 6. panta izpratnē var tikt balstīts tikai uz starp konfliktējošajiem dizainparaugiem pastāvošām objektīvām atšķirībām (spriedums, 2013. gada 6. jūnijs, *Kastenholz*/ITSB – *Qwatchme* (Pulksteņu ciparnīcas), T-68/11, EU:T:2013:298, 39. punkts). Tātad nozīme ir atšķirībām, kas ir pietiekami izteiktas, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu (skat. spriedumu, 2017. gada 4. jūlijs, *Murphy*/*EUIPO* – *Nike Innovate* (Elektroniskā pulksteņa aproce), T-90/16, nav publicēts, EU:T:2017:464, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Otrkārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumā it īpaši ir norādīts, ka novērtējums attiecībā uz to, vai dizainparaugam ir individuāla iedaba [individuāls raksturs], būtu jāpamato ar to, vai informēta lietotāja kopējais iespaids, kas radies, dizainparaugu apskatot, skaidri atšķiras no iespaida, kas viņam radies no jau esoša dizainparauga veidojuma.

37 Šajā ziņā Komisijas Regulas (EK) Nr. 2245/2002 (2002. gada 21. oktobris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 341, 28. lpp.), 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktā precizēts – ja spēkā neesamības pamatojums [pamats] ir reģistrētā Kopienas dizainparauga neatbilstība Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pantā noteiktajām prasībām, prasības pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu ir jāietver norāde par iepriekšējiem dizainparaugiem un to iepriekšējo dizainparaugu attēli, kas varētu būt šķērslis reģistrētā Kopienas dizainparauga individuālās būtības [individuālā rakstura] atzīšanai, kā arī dokumenti, kuri pierāda minēto agrāko dizainparaugu esamību.

38 Tomēr, kā prasītāja apstiprināja tiesas sēdē šī pamata atbalstam, tā izvēlējusies saistībā ar jebkādu jau esošo dizainparaugu, uz kuru ir atsauce Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumā, agrāko dizainparaugu, ciktāl tajā ir pazīmes, kas ilustrētas šī sprieduma 10. punktā, kuriem tā ir iesniegusi reprodukcijas, pierādot tā pastāvēšanu un izpaušanu.

39 Treškārt, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 6. panta 2. punktā ir precizēts, ka, novērtējot individuālo būtību [raksturu], ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju [brīvības pakāpi], izveidojot dizainparaugu.

40 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai apstrīdētajam dizainparaugam nav individuāla rakstura Regulas 6/2002 6. panta izpratnē salīdzinājumā ar agrāko dizainparaugu.

Par dizainparauga informētu lietotāju un dizainparauga autora radošo pieeju

41 Šajā gadījumā vispirms apstrīdētā lēmuma 30.–32. punktā Apelācijas padome norādīja, ka attiecīgā joma, kurā būtu jāidentificē apstrīdētā dizainparauga informētais lietotājs, ir "motorolleri" kā "mopēdu, motociklu" kategorijas apakškategorija.

42 Pretēji personas, kas iestājusies lietā, apgalvotajam, ka konkrētā joma ir "klasisko motorolleru" apakškategorija, ir jāapstiprina, ka attiecīgā joma ir tā, kuru norādīja Apelācijas padome un ko prasītāja nebija apstrīdējusi, proti, "motorolleri". Proti, tika ņemta vērā reģistrācijas pieteikumā ietvertā norāde uz precēm "mopēdi, motocikli", kurās apstrīdēto dizainparaugu ir domāts ietvert, un arī pats dizainparaugs, ciktāl tas ļauj identificēt "motorolleru" plašākā reģistrācijā norādīto preču kategorijas ietvaros un līdz ar to faktiski noteikt informētu lietotāju un autora brīvības pakāpi dizainparauga izstrādē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 18. marts, *Grupo Promer Mon Graphic*/ITSB – *PepsiCo* (Riņķveida veicināšanas ražojuma attēlojums), T-9/07, EU:T:2010:96, 56. punkts).

43 Pēc tam apstrīdētā lēmuma 33.–35. punktā Apelācijas padome norādīja, ka par apstrīdēto dizainparaugu informēts lietotājs ir persona, kura izmanto motorolleru pārvietojoties, pazīst dažādu motorolleru modeļus, kas ir sastopami tirgū, un kurai ir noteikts zināšanu līmenis par sastāvdaļām, ko parasti ietver šīs preces. Tā piebilda, ka, ņemot vērā tās interesi par attiecīgajiem transportlīdzekļiem, šī persona var tikt uzskatīta par lietotāju, kuram piemīt gan īpaša modrība, gan tas ir īpaši uzmanīgs un jūtīgs attiecībā uz dizainu un attiecīgo preču estētiku.

44 Attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga autora brīvības pakāpi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 36.–41. punktā norādīja, ka faktori, kas zināmā mērā noteica koncepta izstrādes brīvību motorolleru jomā, nebija nedz dizaina tendences, nedz arī iespējamais piesātinājums nozarē, bet galvenokārt ir bijuši saistīti ar transportlīdzekļa tipu un funkciju, jo motorolleram ir bijis jāļauj vadītājam turēt ķermeni taisni, kājas saliektas 90 grādu leņķī un pēdas ērti atspiedušās uz centrālā pēdu balsta.

Motorolleram tostarp ir bijis jābūt arī riteņiem ar ierobežotu diametru, aizsargājošu priekšējo paneli un aptecētāju, kas aizsedz motoru. Līdz ar to radošā brīvība varētu izpausties priekšējā paneļa, pēdu balsta, aptecētāja, spārnu, sēdekļa, riteņu un priekšējo un aizmugurējo lukturu dizainā un izvietojumā. Apelācijas padome secināja, ka autora brīvības pakāpi var definēt kā vismaz vidēju.

45 Ir jāsalīdzina kopējais iespaids, ko rada attiecīgie dizainparaugi, pamatojoties uz šiem Apelācijas padomes konstatējumiem, ko lietas dalībnieki turklāt nav apstrīdējuši.

Par kopējo iespaidu, ko attiecīgie dizainparaugi rada informētam lietotājam, salīdzinājumu

46 Atbilstoši judikatūrai dizainparauga individuāla rakstura novērtējums ir jāveic attiecībā uz vienu vai vairākiem konkrētiem dizainparaugiem, kuri individualizēti, noteikti un identificēti visā dizainparaugu kopumā, kas sabiedrībai agrāk darīts pieejams. Līdz ar to, lai kāds dizainparaugs varētu tikt uzskatīts par apveltītu ar individuālu raksturu, kopiespaidam, ko šis dizainparaugs rada informētam lietotājam, ir jāatšķiras no kopiespaida, ko šādam lietotājam rada nevis vairāku agrāku dizainparaugu atsevišķu elementu apvienojums, bet gan viens vai vairāki agrāki dizainparaugi atsevišķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 19. jūnijs, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, EU:C:2014:2013, 25. un 35. punkts).

47 Dizainparauga individuālais raksturs izriet no kopējā iespaida par atšķirīgumu vai no "déjà vu" [jau redzēts] sajūtas neesamības informēta lietotāja uztverē – salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, neņemot vērā atšķirības, kas nav pietiekami izteiktas, lai ietekmētu šo kopējo iespaidu, lai gan tās varētu būt kaut kas lielāks nekā nebūtiskas iezīmes, taču ņemot vērā atšķirības, kas ir pietiekami izteiktas, lai radītu atšķirīgu kopējo iespaidu (skat. spriedumu, 2013. gada 7. novembris, *Budziewska*/ITSB – *Puma* (Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks), T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Novērtējumā attiecībā uz to, vai dizainparaugam ir individuāls raksturs salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, būtu jāņem vērā tās preces būtība, kurai dizainparaugs ir izmantots vai kurā tas ir iekļauts, jo īpaši ņemot vērā to ražošanas nozari, kurai tas piederīgs (skat. Regulas Nr. 6/2002 14. apsvērumu), kā arī dizainparauga autora brīvības pakāpe (skat. Regulas Nr. 6/2002 6. panta 2. punktu), iespējams attīstības līmeņa piesātinājums, vai to nevar uzskatīt par tādu, kas ierobežo autora brīvību, var, iespējams, padarīt informētu lietotāju jutīgāku pret atšķirībām starp salīdzinātiem dizainparaugiem, kā arī veids, kādā attiecīgā prece tiek izmantota jo īpaši atkarībā no darbībām, kas ar to parasti notiek šajā gadījumā (skat. spriedumu, 2013. gada 7. novembris, Lecošs kaķu dzimtas dzīvnieks, T-666/11, nav publicēts, EU:T:2013:584, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Ciktāl prasītāja ir izvēlējusies salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā agrāku dizainparaugu, salīdzinājums ir jāveic starp kopējo iespaidu, ko tas rada, no vienas puses, un kopējo iespaidu, ko rada apstrīdētais dizainparaugs, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 22. jūnijs, *Shenzhen Taiden*/ITSB – *Bosch Security Systems* (Sakaru iekārta), T-153/08, EU:T:2010:248, 23. un 24. punkts).

50 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka prasītājai nav pamata apgalvot, ka tas, ka attiecīgajiem dizainparaugiem ir vairāki kopīgi elementi un ir ļoti līdzīga vispārējā forma, ļauj noteikt, ka apstrīdētais dizainparaugs rada kopējo iespaidu "déjà vu" salīdzinājumā ar agrāko dizainparaugu.

51 Patiešām, kā pamatoti norādīja Apelācijas padome, lai gan apstrīdētajā dizainparaugā ievērojami dominē leņķiskās līnijas, agrākajā dizainparaugā lielākoties ir noapaļotas līnijas. Līdz ar to attiecīgie dizainparaugi rada informētam lietotājam, kuram ir jāpiedēvē īpaša piesardzība un jutīgums, jo īpaši attiecībā uz attiecīgo preču dizainu un estētiku pretējus iespaidus.

52 Turklāt jāatceras, ka nav izslēgts, ka, salīdzinot dizainparaugus, iespaidā, ko katrs no tiem rada, var dominēt noteiktas attiecīgo preču vai preču daļu pazīmes. Tomēr, lai noteiktu, vai konkrētā pazīme dominē precē vai tās daļā, ir nepieciešams novērtēt vairāk vai mazāk izteikto ietekmi, ko attiecīgās preces vai tās daļas atsevišķās pazīmes rada uz šīs preces vai tās daļas izskatu (skat. šajā nozīmē spriedumu, 2013. gada 25. oktobris, *Merlin* u.c./ITSB – *Dusyma* (Spēles), T-231/10, nav publicēts, EU:T:2013:560, 36. punkts).

53 Prasītāja norāda uz dažām formas pazīmēm kā uz agrākā dizainparauga atšķirīgām pazīmēm, uz kurām balstās attiecīgo dizainparaugu līdzība. Tie ir X forma starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa, apgrieztā Ω forma starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu un vēja aizsargu bultas formā, par ko *Tribunale di Torino* (Turīnas tiesa, Itālija) tiesvedībā starp personu, kas iestājusies lietā, un prasītāju, pievienoja korpusa lāses formu 2017. gada 6. aprīļa spriedumā Nr. 1900/2017 (turpmāk tekstā – "Turīnas tiesas spriedums"), kas atstāts spēkā ar *Corte d'appello di Torino* (Turīnas apelācijas tiesa, Itālija) 2018. gada 12. decembra spriedumu Nr. 677/2019 (turpmāk tekstā – "Turīnas apelācijas tiesas spriedums"). Tomēr jāatzīmē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka informētais lietotājs patiešām atpazītu, ka šīs pazīmes dominē agrākā dizainparauga izskatā, ne arī ka šādas pazīmes tāpat tika ietvertas apstrīdētajā dizainparaugā, radot ietekmi uz tā izskatu, kas ir līdzīgs tam, ko tās radītu uz agrāko dizainparaugu.

54 Visbeidzot ir jānorāda, ka prasītājas argumenti, ka, pirmkārt, attiecīgajiem dizainparaugiem kopīgie elementi ir atrodami arī pārējās motorollera "Vespa" versijās kopš prasītājas veiktās tā izstrādes un pirmās laišanas tirgū 1945. un 1946. gadā un, otrkārt, motorollera modelis "Vespa S" ietvertu arī kvadrātveida priekšējo lukturu un taisno līniju elementus, ir neiedarbīgi. Proti, šā sprieduma 38. un 49. punktā izklāstīto iemeslu dēļ šiem argumentiem nav nozīmes, lai pārbaudītu apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu, kas ir jāizvērtē, tikai ņemot vērā agrāko dizainparaugu, ko izvēlējusies prasītāja salīdzinājumā ar jebkuru iepriekš pastāvošo objektu dizainparaugu kopumā, lai pamatotu pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu.

55 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu par to, ka Apelācijas padomes uzsvērtās atšķirības būtībā attiecas uz maznozīmīgām detaļām, ir jāatzīmē, ka atšķirības ir nenozīmīgas kopējā iespaidā, ko rada konfliktējoši dizainparaugi, ja tās nav pietiekami izteiktas, lai nošķirtu attiecīgās preces informēta lietotāja uztverē vai lai līdzsvarotu līdzības, kas konstatētas starp šiem dizainparaugiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 21. novembris, *El Hogar Perfecto del Siglo XXI*/ITSB – *Wenf International Advisers* (Korķviļķis), T-337/12, EU:T:2013:601, 49.–54. punkts).

56 Tomēr prasītāja nevar paļauties uz apstākli, ka Apelācijas padomes konstatētās atšķirības būtu mazāk būtiskas teorētiskās pārbaudes ietvaros un vēl jo mazāk izšķirošas attiecīgo dizainparaugu "faktiskās pārbaudes" ietvaros, tāpēc ka, izmantojot to, informēts lietotājs vizualizētu motorolleru leņķī starp 45 un 60 grādiem.

57 Pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, nav lietderīgi piešķirt preču, kurās attiecīgo dizainparaugu ir paredzēts iekļaut, izmantošanas perspektīvai noteicošu nozīmi, lai novērtētu, kā informēts lietotājs uztver attiecīgo dizainparaugu izskatu, ciktāl informēts lietotājs savu pirkšanas lēmumu un lēmumu izmantot attiecīgās preces pamato arī ar to dizainu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 21. maijs, *Senz Technologies*/ITSB – *Impliva* (Lietussargi), T-22/13 un T-23/13, EU:T:2015:310, 97. punkts (nepublicēts)).

58 Otrkārt, pēc attiecīgo dizainparaugu priekšējā, sāna un aizmugurējā rakursa detalizētas salīdzināšanas Apelācijas padome pareizi norādīja, ka atšķirības starp tiem ir daudzas un nozīmīgas, un tās nevarētu paiet garām informēta lietotāja uzmanībai, kurš, kā norādīts šā sprieduma 43. punktā, pazīst dažādus dizainparaugus, kas pastāv attiecīgajā nozarē, un zināmā mērā pārzina, kādus elementus parasti ietver šie dizainparaugi, un, ņemot vērā tā interesi par attiecīgajām precēm, šis lietotājs var tikt raksturots kā tāds, kas ir gan sevišķi modrs un uzmanīgs, gan arī īpaši jutīgs saistībā ar attiecīgo preču dizainu un estētiku.

59 Treškārt, saskaņā ar judikatūru, jo vairāk ir ierobežota autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo ar mazākām atšķirībām starp konfliktējošiem dizainparaugiem pietiek, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopējo iespaidu. Pretēji – jo plašāka ir autora brīvība dizainparauga izstrādē, jo ar mazāk mazām atšķirībām starp konfliktējošiem dizainparaugiem pietiek, lai informētam lietotājam radītu atšķirīgu kopējo iespaidu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 18. jūlijs, *Chanel/EUIPO – Jing Zhou* un *Golden Rose 999* (Ornaments), T-57/16, EU:T:2017:517, 30. punkts). Tomēr šajā gadījumā atšķirības starp aplūkoto dizainparaugu, kā norādījusi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 44.–47. punktā, kas attiecas arī uz elementiem, kuru atveidei autora brīvība var izpausties, to ir daudz vairāk un tie ir nozīmīgāki, jo autora brīvības pakāpe, kas definēta kā vismaz vidusmēra pakāpe, nevar izvirzīt nosacījumu par katra no šiem dizainparaugiem radīto kopējo iespaidu.

60 Atšķirības attiecībā uz priekšējo lukturi, vēja aizsargu, uz vēja aizsarga redzamo centrālo elementu, gaisa ieplūdes atveri vai signāltaures režģi, pagrieziena rādītāju un dubļu sarga apakšējās daļas profilu pastiprina apstrīdētā dizainparauga stūraino aspektu salīdzinājumā ar agrāko dizainparaugu, kuram raksturīgs vijīgāks izskats. Tāpat arī aizmugurējās daļas aptecētāja forma – pusaplī apliektā forma agrākajā dizainparaugā un stingri ģeometriskā apstrīdētajā dizainparaugā – apstiprina šādu uztveri. Turklāt aptecētājs atstāj riteni pilnībā atklātu apstrīdētajā dizainparaugā, kas tā nav agrākā dizainparauga gadījumā, priekšējo lukturu dizains un izvietojums, kuri visumā ir vienāda izmēra, veido kopumu un ir novietoti uz korpusa apakšējās malas apstrīdētajā dizainparaugā, taču tiem ir atšķirīgi izmēri, tie ir atdalīti un izvietoti dažādi agrākajā dizainparaugā, pasažieru roktura konstrukcija ir vertikāla apstrīdētajā dizainparaugā, bet galvenokārt ir horizontāla apstrīdētajā dizainparaugā, kas ir ievērojamas atšķirības, kuras ietekmē katra aplūkotā dizainparauga radīto kopīgo iespaidu.

61 Līdz ar to atšķirības, ko pareizi identificējusi Apelācijas padome starp attiecīgajiem dizainparaugiem un kas attiecas arī uz elementiem, uz kuriem prasītāja atsaucas kā uz agrākā dizainparauga raksturīgām īpašībām, ir informēta lietotāja pamanāmas un ietekmē kopējo iespaidu, ko attiecīgais dizainparaugs rada šim lietotājam, neatkarīgi no perspektīvas, no kuras informētais lietotājs apskatīs šos dizainparaugus.

62 Treškārt, neizvirzot patstāvīgu pamatu par apgalvoto pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā, prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome neesot pietiekami pamatojusi iemeslus, kāpēc tā bija novirzījusies no novērtējumiem, kurus jau bija veikusi Anulēšanas nodaļa. Šim argumentam nevar piekrist. Patiešām, Apelācijas padome, kurai nav saistoši Anulēšanas nodaļas veiktie faktisku vērtējumi, ir juridiski pietiekami izskaidrojusi iemeslus, kas izklāstīti šā sprieduma 58.–61. punktā un kuru dēļ pēc sūdzības izskatīšanas pēc būtības un starp attiecīgo dizainparaugu pastāvošo atšķirību objektīvā tehniskā novērtējuma tā ir izdarījusi secinājumus, kas atšķiras no Anulēšanas nodaļas veiktajiem secinājumiem.

63 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 49. un 51. punktā uzskatot, ka apstrīdētais dizainparaugs un agrākais dizainparaugs rada atšķirīgus kopējos iespaidus informētiem lietotājiem, un secinot, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir individuāls raksturs Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē attiecībā uz agrāko dizainparaugu.

64 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpumu

65 Otrā pamata atbalstam prasītāja atsaucas uz apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību, piemērojot Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ciktāl tā izmanto agrāko atšķirtspējīgo apzīmējumu, kuram tā esot īpašniece.

66 Ir jāatceras, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir paredzēts, ka Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu, ja kāds atšķirtspējīgs apzīmējums ir izmantots kādā vēlākā dizainparaugā un Kopienas tiesību akti vai dalībvalsts tiesību akti, kas reglamentē minēto apzīmējumu, piešķir apzīmējuma tiesību īpašniekam tiesības aizliegt šādu izmantošanu.

67 Atbilstoši judikatūrai pieteikumu par Kopienas dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu, kas pamatots ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu, var apmierināt tikai tad, ja tiek secināts, ka konkrētā sabiedrības daļa uzskatīs, ka Kopienas dizainparaugā, par kuru iesniegts šis pieteikums, ir izmantots atšķirtspējīgs apzīmējums, uz kuru atsaucas, lai pamatotu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu (spriedums, 2010. gada 12. maijs, *Beifa Group* /ITSB – *Schwan-Stabilo Schwanhäußer* (Rakstāmlieta), T-148/08, EU:T:2010:190, 105. punkts). Spēkā neesamības pamata izskatīšanai ir jābalstās uz to, kā atšķirtspējīgu apzīmējumu, uz kuru atsaucas saistībā ar šādu pamatu, uztver konkrētā sabiedrības daļa, kā arī uz kopējo iespaidu, ko minētais apzīmējums rada šai sabiedrības daļai (spriedums, 2010. gada 12. maijs, *Beifa Group*/ITSB – *Schwan-Stabilo Schwanhäußer* (Rakstāmlieta), T-148/08, EU:T:2010:190, 120. punkts).

68 Kā prasītāja arī apstiprināja tiesas sēdē, apzīmējums, uz kuru tā atsaucas, atbalstot šo pamatu, ir agrākā preču zīme, kas sastāv no trīsdimensiju motorollera formas, ko aizsargā arī agrākais dizainparaugs, kas tika atzīts un izmantots Itālijā, kopš 2005. gada, tātad uz apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienu būdams nereģistrēts.

69 Saskaņā ar *Codice della proprietà industriale* (Itālijas rūpnieciskā īpašuma kodekss) 2. pantu rūpnieciskā īpašuma tiesības tiek iegūtas saskaņā ar tiesību aktu noteikumiem un atšķirtspējīgajiem apzīmējumiem, kas nav reģistrētās preču zīmes, ir aizsargātas, ja tiek ievēroti šim nolūkam paredzētie tiesiskie nosacījumi. Saskaņā ar attiecīgajiem Itālijas tiesību aktiem un judikatūru nereģistrēta iepriekšēja valsts preču zīme ir aizsargāta, ja tai ir tādas pašas pazīmes kā reģistrētai preču zīmei, proti, novitāte un savdabīgums. Ja tai ir bijusi plaši zināma iepriekšēja izmantošana, kas ir jāsaprot kā konkrētas sabiedrības daļas faktiskās zināšanas, attiecīgā agrākā preču zīme liedz reģistrēt vēlāku tai līdzīgu vai identisku apzīmējumu vai attiecīgā gadījumā izraisa šī pēdējā minētā apzīmējuma reģistrācijas atcelšanu.

70 Attiecībā uz prasītājas sūdzību par to, ka Apelācijas padome savu lēmumu pamatoja ar piemērojamo noteikumu personisku interpretāciju un tās sniegto pierādījumu subjektīvu novērtējumu, ir jāatzīmē, ka šis arguments nav pamatots. Apelācijas padome pārbaudīja, vai apstrīdētā dizainparauga pieteikuma iesniegšanas laikā agrākā preču zīme tika izmantota tādā veidā, lai iegūtu reputāciju attiecīgās Itālijas sabiedrības vidū un lai uz to tiktu likumīgi norādīts, ņemot vērā likumus un Itālijas judikatūru Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkta piemērošanas nolūkā.

71 Pārbaudes laikā Apelācijas padome ņēma vērā prasītājas iesniegtos pierādījumus. No vienas puses, pareizi izslēdzot, pirmkārt, datus, kas attiecas uz pārdošanu un tirgus daļām, kā arī informāciju par prasītājas reklāmas darbību, ciktāl tā neattiecās tikai uz agrāko preču zīmi, un, otrkārt, pārdošanas sertifikātus, kas pietiekami precīzi nenoteica, vai šī pārdošana attiecas tikai uz Itāliju, kas ir teritorija, kurā ir bijis paredzēts aizsargāt agrāko preču zīmi.

72 Turpretī Apelācijas padome pārbaudīja prasītājas veikto aptauju, lai pierādītu faktu, ka konkrētajai Itālijas sabiedrības daļai ir zināma agrākā preču zīme un ka it īpaši ar to aizsargātā motorollera trīsdimensiju forma tiek piedēvēta prasītājai un tā izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju.

73 Attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasītāja nevarēja pamatoti atsaukties uz agrāko preču zīmi, lai piemērotu Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ir jāatzīmē, ka Turīnas tiesas spriedumā, kas apstiprināts ar Turīnas apelācijas tiesas spriedumu, tika atzīta agrākās preču zīmes pastāvēšana un spēkā esamība. Tomēr šāds secinājums vēl nav galīgs, kā persona, kas iestājusies lietā, norāda 2019. gada 16. maija atbildēs uz Vispārējās tiesas jautājumu.

74 Tādēļ neatkarīgi no jautājuma par to, vai uz agrāku preču zīmi var likumīgi atsaukties saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem, lai piemērotu Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, ir jāpārbauda, vai Apelācijas padome pamatoti noraidīja apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības pieteikumu, pamatojoties uz šo noteikumu un secinot, ka agrākā preču zīme netika izmantota apstrīdētajā dizainparaugā, un to, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē nebija radusies sajaukšanas iespēja starp agrāko preču zīmi un apstrīdēto dizainparaugu.

Par konkrēto sabiedrības daļu

75 Analizējot konfliktu starp apstrīdēto dizainparaugu un agrāko preču zīmi, ir jāņem vērā vidusmēra patērētājs, kas ir patērētājs, kurš ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs, kurš pieder pie konkrētās sabiedrības daļas, kurai ir interese par precēm, uz kurām attiecas agrākā preču zīme, proti, "motorolleri" kā kategorijas "mopēdi; motocikli" apakškategorija, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma un no lietas dalībnieku tiesas sēdē saņemtajiem apstiprinājumiem.

76 Jāņem arī vērā, ka vidusmēra patērētāja uzmanības līmenis var mainīties atkarībā no konkrēto preču vai pakalpojumu kategorijas (spriedums, 1999. gada 22. jūnijs, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, EU:C:1999:323, 26. punkts).

77 Šajā gadījumā, tā kā motorolleri ir salīdzinoši dārgas ilglietojuma preces, vidusmēra patērētājam būs augsts uzmanības līmenis, kā to ir konstatējusi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 75. punktā.

78 No tā izriet, ka, ņemot vērā vidusmēra patērētāju, kā definēts šī sprieduma 75. un 77. punktā, kurš izvēlēsies pirkumu, pamatojoties arī uz estētiskiem apsvērumiem, ir jāpārbauda, vai apstrīdētajā dizainparaugā tiek izmantota agrāka preču zīme un vai konkrētās sabiedrības daļas uztverē pastāv sajaukšanas iespēja.

Par agrākās preču zīmes izmantošanu apstrīdētajā dizainparaugā un sajaukšanas iespējas esamību konkrētās sabiedrības daļas uztverē

79 Pirmkārt, ciktāl, kā atgādināts šī sprieduma 68. punktā, prasītāja ierobežoja tiesības, uz kuru pamata tā lūdza apstrīdēto dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, attiecībā uz agrāku preču zīmi tas, ka pirms 2005. gada motorolleros "Vespa" esot bijuši kopīgie elementi ar agrāko preču zīmi, nav būtiski, lai novērtētu tā izmantošanu apstrīdētajā dizainparaugā saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kā to pareizi norādījusi arī Apelācijas padome.

80 Otrkārt, attiecībā uz elementiem, uz kuriem prasītāja atsaucas kā uz motorollera trīsdimensiju formas, ko aizsargā agrākā preču zīme, atšķirtspējīgām pazīmēm, kuras apstrīdētajā dizainparaugā esot bijušas nepareizi atveidotas, proti, X veida forma starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa, apgrieztā Ω veida forma starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu un vēja aizsargu bultas formā, kurām Turīnas tiesas spriedumā pievienots korpuss lāses formā, ir jānorāda, ka, novērtējot šo pazīmju iespējamo izmantošanu apstrīdētajā dizainparaugā, nozīmē veikt salīdzinājumu starp ar pēdējo minēto aizsargāto formu un agrākās preču zīmes aizsargāto formu.

81 Kā Apelācijas padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 84.–86. punktā, aplūkojot ar agrāko preču zīmi aizsargātā motorollera trīsdimensiju formu un apstrīdētā dizainparauga formu, vidusmēra patērētājs, kurš nav eksperts ar dziļām tehniskām prasmēm, nevarēs spontāni identificēt X veida formu starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa vai apgrieztā Ω veida formu starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu, nedz arī automātiski redzēt vēja aizsarga bultas formu, pat ja tam piemīt augsts uzmanības līmenis. Attiecībā uz korpusu patērētājs drīzāk pamanīs atšķirību starp agrākās preču zīmes korpusa nosmailinātu formu – to, kura apstrīdētajā dizainparaugā veido vairāk pusapli.

82 Plašākā kontekstā neatkarīgi no tā, vai konkrētā sabiedrības daļa nošķirs elementus, uz kuriem atsaucas prasītāja, kā minēts iepriekš 81. punktā, kā agrākās preču zīmes atšķirtspējīgās pazīmes, vidusmēra patērētājs ar augstu uzmanības līmeni pievērsīs īpašu uzmanību stilam, līnijām un aspektam, kas raksturo ar agrāko preču zīmi aizsargātu trīsdimensiju motorollera formu, kura vizuāli atšķiras no apstrīdētā dizainparauga formas.

83 Līdz ar to ir jāapstiprina Apelācijas padomes secinājums, ka pastāv atšķirības starp agrākās preču zīmes formām un apstrīdētā dizainparauga formām. Šīs atšķirības attiecas arī uz elementiem, uz kuriem prasītāja atsaucas kā uz agrākās preču zīmes atšķirtspējīgajām pazīmēm.

84 Lai kompensētu šādas vizuālās atšķirības, prasītāja nevar lietderīgi norādīt ne uz attiecīgo preču identiskumu, uz kurām attiecas agrākā preču zīme un apstrīdētais dizainparaugs, ne uz motorollera aizsargātās trīsdimensiju formas plaši pazīstamo izmantošanu saistībā ar minētajām precēm Itālijas tirgū, par ko liecina tās veiktā sabiedrības viedokļu aptauja.

85 Kā apstrīdētā lēmuma 87. punktā ir norādījusi Apelācijas padome, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šajā aptaujā ietvertā informācija neļauj uzzināt, vai konkrētā sabiedrības daļa konkrēti saista motorollera trīsdimensiju formu, kas aizsargāta ar agrāko preču zīmi, ar apstrīdēto dizainparaugu, un tādējādi noteikt agrākas preču zīmes izmantošanu apstrīdētajā dizainparaugā.

86 Treškārt, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkts noteikti neizslēdz tā piemērošanu gadījumā, ja vēlākajā dizainparaugā tiek izmantots nevis apzīmējums, kas ir identisks tam, uz kuru atsaucas, lai pamatotu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, bet līdzīgs apzīmējums (spriedumi, 2010. gada 12. maijs, Rakstāmlieta, T-148/08, EU:T:2010:190, 52. punkts, un 2015. gada 9. septembris, *Dairek Attoumi*/ITSB – *Diesel* ("DIESEL"), T-278/14, nav publicēts, EU:T:2015:606, 85. punkts), ja konkrētās sabiedrības daļas uztverē varētu noteikt sajaukšanas iespēju starp šiem apzīmējumiem (spriedums, 2010. gada 12. maijs, Rakstāmlieta, T-148/08, EU:T:2010:190, 54. punkts).

87 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēju veido iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena un tā paša uzņēmuma vai ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, *Chen*/ITSB – *AM Denmark* (Tīrīšanas iekārta), T-55/12, nav publicēts, EU:T:2013:219, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

88 Gadījumā, ja tiek secināts, ka konkrētā sabiedrības daļa neuzskatīs, ka Kopienas dizainparaugā, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, ir izmantots atšķirtspējīgs apzīmējums, uz kuru atsaucas, lai pamatotu minēto pieteikumu, acīmredzami var tikt izslēgta jebkāda sajaukšanas iespēja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 12. maijs, Rakstāmlieta T-148/08, EU:T:2010:190, 106. punkts).

89 Turīnas tiesas spriedumā valsts tiesnesis secināja, ka apstrīdētais dizainparaugs būtiski estētiski atšķiras no agrākās preču zīmes, kas arī ietvēra atšķirtspējīgās pazīmes šādā veidā un kas varēja izslēgt jebkādu sajaukšanas iespēju konkrētās sabiedrības daļas uztverē, tāpēc apgalvojums par agrākās preču zīmes pārkāpumu ar apstrīdēto dizainparaugu ir jānoraida. Šos Turīnas tiesas spriedumā ietvertos secinājumus prasītāja un persona, kas iestājusies lietā, neapstrīdēja un tāpēc tie ieguva *res judicata* spēku, kā ir atzīmēts Turīnas apelācijas tiesas spriedumā un kā puses to apstiprināja savās 2019. gada 16. un 17. maijā atbildēs uz Tiesas jautājumu.

90 No visa iepriekš minētā izriet, ka, no vienas puses, agrākās preču zīmes radītais kopējais vizuālais iespaids, kas atšķiras no apstrīdētā dizainparauga radītā, un, no otras puses, estētikas nozīme vidusmēra patērētāja ar augstu uzmanības pakāpi izdarītajā izvēlē izslēgs, ka apstrīdētajā dizainparaugā tiek izmantota agrākā preču zīme, neraugoties uz attiecīgo preču līdzību.

91 Līdz ar to Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 73. un 88. punktā secinot, ka konkrētās sabiedrības daļas uztverē nepastāvēja sajaukšanas iespēja, kas iekļāva asociācijas risku, piemērojot Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

92 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu

93 Trešajā prasības pamatā prasītāja būtībā apgalvo, ka par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību būtu jālemj arī, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktu, piemērojot Itālijas un Francijas autortiesību likumus un principus.

94 Attiecībā uz it kā ar itāļu autortiesību, proti, 1941. gada 22. aprīļa *legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio* (Likums Nr. 633 par autortiesību un citu ar to saistīto tiesību aizsardzību to īstenošanā) (1941. gada 16. jūlija *GURI* Nr. 166), ar grozījumiem, aizsargāta darba prasītāja prasības pieteikumā atsaucās uz "Vespa formu" vai "Vespa". Prasītāja apgalvo, ka "Vespa" mākslinieciskais un radošais kodols, ko veido šā sprieduma 10. un 53. punktā atgādinātās formas pazīmes, ir datēts ar 1945. un 1946. gadu un ka šo radošo kodolu aizsargā Itālijas autortiesības, neizšķirot dažādus "Vespa" motorizēto velosipēdu modeļus, kā tas arī tika atzīts Turīnas tiesas spriedumā. Faktiski, pateicoties šīm pazīmēm, kuras kopš pirmās prasītājas veiktās pirmā "Vespa" modeļa tirdzniecības ir palikušas nemainīgas, "Vespa" ir kļuvusi par ikonu, Itāļu mākslinieciskо ieradumu un dizaina simbolu. Tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka agrākais noformējums ietver sākotnējā "Vespa" mākslinieciskо un radošo kodolu, proti, iepriekš minētās formas pazīmes.

95 Attiecībā uz apgalvoto tāda darba izmantošanu, ko aizsargā Francijas autortiesības, prasītāja atsaucas uz *tribunal de grande instance de Paris* [Parīzes Vispārējo pirmās instances tiesu] (Francija) 2013. gada 7. februāra spriedumu, kurā arī tika atzīts, ka "Vespa", it īpaši tā, kas atbilst iepriekšējam dizainparaugam, kurš atbilst nosacījumiem, lai būtu aizsargājams ar Francijas autortiesībām, piemērojot *code de la propriété intellectuelle français* [Francijas īpašuma kodeksa] L 111–1. pantu, sava specifiskā kopējā aspekta un īpašās formas dēļ, apveltīta ar "noapaļotu, sievišķīgu un *vintage* raksturu", kas sniedz iespaidu uz tā autora estētisko izvēli un personību.

96 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus kopumā.

97 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktu Kopienas dizainparaugs var tikt atzīts par spēkā neesošu, ja dizainparaugā ir neatļauti izmantots darbs, kas ir aizsargāts saskaņā ar dalībvalsts autortiesību likumu. Tātad autortiesību īpašnieks var atsaukties uz šo aizsardzību, ja saskaņā ar dalībvalsts, kas tam piešķir aizsardzību, tiesību aktiem tas var aizliegt minētā dizainparauga izmantošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 6. jūnijs, Pulksteņa ciparnīcas, T-68/11, EU:T:2013:298, 79. punkts).

98 Tad saskaņā ar judikatūru prasītājam, kurš atsaucas uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto spēkā neesamības pamatu, ir jāsniedz pierādījumi, ka apstrīdētais dizainparaugs ietver ar dalībvalsts autortiesību likumiem aizsargātā darba neatļautu izmantošanu (rīkojums, 2014. gada 17. jūlijs, *Kastenholz*/ITSB, C-435/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2124, 55. punkts).

99 No Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 3. punkta kopsakarā ar Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkta normām izriet, pirmkārt, ka Kopienas dizainparaugs tiek atzīts par spēkā neesošu, ja tajā ir nelikumīgi izmantots darbs, kas aizsargāts ar dalībvalsts tiesību aktiem autortiesību jomā, otrkārt, ka to lūgt atzīt par spēkā neesošu var vienīgi autortiesību īpašnieks un, treškārt, ka šim pieteikumam ir jāietver aizsargātā darba, uz kuru tas ir balstīts, attēls un sīki izklāstīti dati par to, kā arī informācija, kas pierāda, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs ir autortiesību īpašnieks (spriedums, 2013. gada 23. oktobris, *Viejo Valle*/ITSB – *Établissements Coquet* (Tase un apakštase ar rievām), T-566/11 un T-567/11, EU:T:2013:549, 47. punkts).

100 Pirmkārt, ir jāidentificē darbs, uz kuru atsaucas prasītāja Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanas nolūkos un kurš, kaut arī to aizsargā Itālijas un Francijas autortiesības, esot nepamatoti izmantots apstrīdētajā dizainparaugā.

101 Šajā ziņā Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 99. punktā secināja, ka vienīgais prasītājas ar nepieciešamo precizitāti norādītais darbs Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanai bija tas, kas atbilda agrākajam dizainparaugam, ciktāl darbs, par kuru bija iespējams atsaukties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto spēkā neesamības pamatu, nevar būt preču stilizēto versiju uzkrājums daudzu gadu desmitu laikā. No otras puses, Apelācijas padome atzina darba radošumu un mākslinieciskо vērtību, kas atbilda agrākajam dizainparaugam, balstoties uz Turīnas tiesas secinājumiem, kura atsaucās uz *tribunal de grande instance de Paris* 2013. gada 7. februāra spriedumu. Šajos spriedumos ir atzīts aizsargāta darba raksturs agrākam dizainparaugam atbilstošam motorollera modelim Itālijas un Francijas autortiesībās.

102 Šiem secinājumiem ir jāpiekrīt, jo tie atspoguļo principu, ka autortiesības aizsargā ideju paušanu, nevis pašas idejas. Faktiski agrākais dizainparaugs ietver oriģinālā "Vespa" kodolu, proti, šā sprieduma 10. un 53. punktā minētās formas pazīmes, un tas ir kā šī mākslinieciskā un radošā kodola konkrēta izpausme, kas var tikt aizsargāts ar Itālijas autortiesībām. Tāpat arī agrākajam dizainparaugam ir noteikts kopējais aspekts un īpaša forma ar "noapaļotu, sievišķīgu un *vintage* raksturu", kas var tikt aizsargāta ar Francijas autortiesībām.

103 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai apstrīdētajā dizainparaugā ir agrāka dizainparauga kā darba, kas aizsargāts ar Itālijas un Francijas autortiesībām, neatļauta izmantošana Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.

104 Tomēr saskaņā ar Itālijas autortiesībām apstrīdētajā dizainparaugā nevar identificēt mākslinieciskā un radošā kodola izmantošanu, ko veido formas pazīmes, kas norādītas šī sprieduma 10. un 53. punktā. Patiešām, starp aizmugurējās daļas aptecētāju un daļu zem sēdekļa, kā arī starp daļu zem sēdekļa un vēja aizsargu apstrīdētajam dizainparaugam drīzāk ir līnijas ar leņķveida aspektu. Tā nosmailinātais priekšējais panelis drīzāk atveido "kaklasaiti" līdz dubļu sargam, nevis bultu. Attiecībā uz korpusu – apstrīdētā dizainparauga forma nav sašaurināta atšķirībā no agrākā dizainparauga korpusa lāses formā.

105 Agrākā dizainparauga kopējo aspektu un īpašo formu ar noapaļotu, sievišķīgu un *vintage* raksturu arī nevar atrast apstrīdētajā dizainparaugā, ko raksturo taisnas līnijas un leņķi, tāpēc iespaidi, kas rodas no izstrādājuma, kurš atbilst iepriekšējam dizainparaugam, un no apstrīdētā dizainparauga, ir atšķirīgi, kā to ir norādījusi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 114. punktā.

106 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 115. punktā, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, uzskatot, ka motorollera modelis, kas atbilst agrākajam dizainparaugam, kuru aizsargā itāļu un franču autortiesības, nav neatļauti izmantots apstrīdētajā dizainparaugā.

107 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

108 Tā kā visi prasītājas prasījumi ir nepamatoti, šī prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

109 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

110 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nosprież:

1) Prasību noraidīt.

2) *Piaggio & C. SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2019. gada 24. septembrī.

[Paraksti]